

عنوان مقاله:

آهوی انقراض یافته دشت مغان و امکان سنجی احیاء دوباره آهو در آن منطقه

محل انتشار:

سومین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهدی قاسمی خادمی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت اجرایی

تقی قاسمی خادمی - کارشناسی ارشد پژوهشی جهاد دانشگاهی استان اردبیل

سیده صغری جوادی - کارشناسی ارشد پژوهشی جهاد دانشگاهی استان اردبیل

علی قاسمی خادمی - دانشجوی کارشناسی عمران

خلاصه مقاله:

گونه‌ی آهوی ایرانی با نام علمی *Gazella subgutturosa* شناخته می‌شود. در ایران سه زیرگونه از آهوی ایرانی شناخته شده و بر اساس مطالعات انجام شده احتمال می‌رود که آهوهای منقرض شده‌ی دشت مغان متعلق به زیرگونه‌ی *Gazella subgutturosa subgutturosa* بوده‌اند. برابر بررسی‌ها و تحقیقات انجام شده در سال‌های قبل از 1350 شمسی، پیش از آن‌که توسعه‌ی دشت مغان شتاب یابد، آهو در این دشت در دستجات چند صد راسی مشاهده می‌شده است که امروزه متأسفانه گونه‌ی جانوری ارزشمند آهوی دشت مغان که در عرض هزاران سال با شرایط جغرافیایی و اکولوژیکی دشت مغان تطبیق یافته بود، از بین رفته و هیچ اثری از این جانور در دشت مغان وجود ندارد. مطالعات بر اساس گردآوری اطلاعات میدانی و جغرافیای انسانی در منطقه نشان داد که شکار با وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری، افزایش جمعیت انسانی و عدم وجود حفاظت قانونی از دلایل انقراض جمعیت آهوی دشت مغان می‌باشد. همچنین مطالعات جغرافیایی و اقلیم‌شناسی منطقه گویای این موضوع است که بهترین مکان جهت احیاء دوباره آهو در دشت مغان منطقه‌ی خروس‌لو و بهترین شیوه، پرورش طبیعی آهو در این منطقه است. باتوجه به قرابت ژنتیکی، آهوهای جیراندوزی دشت مغان جمهوری آذربایجان، بهترین نژاد آهو جهت احیاء آهوی مغانی برآورد شده است. آهوهای دشت سهرین زنجان، پس از آهوهای دشت جیراندوزی، در درجه دوم اهمیت قرار دارند.

کلمات کلیدی:

آهوی دشت مغان، انقراض، قرابت ژنتیکی، زیرگونه‌ی *Gazella subgutturosa subgutturosa*

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/239955>

